

K ü l ö n f é l é k .

A mi verebünk Amerikában. A New-York-ban megjelenő „Agrikulturist“ közelebről a mi megvetett házi verebünk rajzát hozván, azt a következő megjegyzésekkel kíséri: Néhány év előtt New-York utzáin és nyilvános helyein a fákat annyira ellepte, és lombját felfalta az araszló hernyó, hogy azok inkább rutiták mint dísziték a tereket. A hernyóidénynek mindég félelemmel néztek elébe, s mindenféle úton igyekeztek e csapást elhárítani; azonban sikertelenül! Néhány év előtt valaki Európából verebeket hozott be, melyek csakhamar othoniasan érezvén magukat, az araszlók hatalmas és győzelmes elleneinek bizonyultak. A lakosság igen hálásan fogadta a mentőket, számukra végtelen sok kalitkát épített menhelyül, s télen át eleséggel bőven ellátta s a rendőrség éber szemekkel működik védelmére. A veréb jó hire nem sokára messze vidékre elterjedt s mindenütt igyekeznek a verebet meghonosítani. Egy pár importált verébnak az ára New-Yorkban, mert az ott honosoktól semmi áron sem válnak meg, 4 dollár (1 dollár = 2 ft. 17 kr. á. é. ezüstben). (araszló=Spanner)

Az élőtüskésövények haszna. A faiskoláktól legbiztosabban sűrű élőtüskésövények által tarthatjuk távol a nyulakat, melyek a helyett hogy irhájok kárára átbujnának a sövényen, rendesen beérik avval hogy a sövényt a mennyire felérik, megvágják. — A kökényen és cseregalagonyán élő hernyók rendesen ugyanazok melyek a gyümölcsösökben legtöbb kárt tesznek ott hol ezen bokrok hiányoznak; mert a lepék petéiket, ha választásuk van, mindég az említett tüskés cserjékre rakják s a gyümölcsfák megkin éltetnek. De az élösövények egyszersmind a rovarfaló madaraknak is legkedvesebb tartózkodási és fészkelési helyük, a mi a rovarok további elszaporodásának útjában áll.

Szerkeszti és kiadja: **Wagner Károly.**

Főmunkatárs: **Divald Adolf.**

Selmecz, 1869. Nyomatott Mihalik István-nál.

